

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eğiticilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

AKADEMİK BİRİM İHTİYAÇ ANALİZİ

ANKET SONUÇLARI RAPORU

SAVAŞTEPE MESLEK YÜKSEKOKULU

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

İÇİNDEKİLER

1.	Giriş ve Raporun Amacı	3
2.	Yöntem	3
3.	Bulgular	4
3.1.	Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı	4
3.2.	Mevcut Yetkinlik Düzeyleri	4
3.3.	Eğitim İhtiyacı Düzeyleri	5
3.4.	Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması	6
3.5.	Diğer Eğitim İhtiyaçları	6
3.6.	Tercih Edilen Eğitim Türü	7
4.	Genel Değerlendirme ve Öneriler	8

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında gerçekleştirilen Savaştepe Meslek Yüksekokulu İhtiyaç Analizi Anketi sonuçlarını özetlemektedir. Raporun temel amacı; ilgili *Meslek Yüksekokulunda* görev yapan öğretim elemanlarının mevcut yetkinlik düzeylerini ve eğitim ihtiyaçlarını belirleyerek Koordinatörlüğe yönelik önceliklendirme yapılmasına katkı sunmaktır.

Anket kapsamında katılımcıların unvanları, çeşitli alanlardaki öz değerlendirmeleri, eğitim ihtiyaç düzeyleri, konu öncelikleri ve tercih ettikleri eğitim formatları sorgulanmıştır. Elde edilen bulgular frekans tabloları ve yorumlar aracılığıyla akademik yazım standartlarına uygun biçimde sunulmuştur.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak çevrimiçi anket formu kullanılmıştır. Anket dört bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim ve unvan)
- Öz değerlendirme – mevcut yetkinlik düzeyi (5'li Likert)
- Eğitim ihtiyacı düzeyi (5'li Likert, 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Eğitim konularının önceliklendirilmesi (sıralama) ve açık uçlu görüş
- Tercih edilen eğitim türü (yüz yüze / online / hibrit)

Uygulama Dönemi	2025–2026 Bahar Dönemi
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama
Fakülte	Savaştepe Meslek Yüksekokulu
Katılımcı Sayısı (N)	6

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı

Ankete katılan öğretim elemanlarının unvan dağılımı Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Unvan Dağılımı

Ünvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	-	-
Öğretim Görevlisi Dr.	2	% 33.3
Dr. Öğr. Üyesi	3	% 50
Doçent	1	% 16.7
Profesör	-	-
Toplam	6	100,0

Bulgular Yorumu

Tabloya göre, ankete katılan öğretim elemanları arasında en yüksek orana sahip unvan grubu Dr. Öğr. Üyesi iken en düşük oran Doç. Dr. grubuna aittir. Bu dağılım, eğitim ihtiyaçlarının özellikle orta akademik kariyer basamaklarında yoğunlaşabileceğine işaret etmektedir.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların çeşitli alanlardaki mevcut yetkinlik düzeyleri 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir (1=Çok Düşük, 5=Çok Yüksek). Alan ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 2'de yer almaktadır.

Tablo 2. Mevcut Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	Yetkin değil (1)	2	3 (Orta Düzeyde Yetkin)	4	5 (Çok Yetkin)
Öğrenme çıktısı yazma	0	0	1	5	0
Öğretim yöntem ve teknikleri	0	0	0	5	1
Ders tasarımı	0	0	1	4	1
Öğrenci merkezli öğretim	0	0	0	5	1
Ölçme ve değerlendirme	0	0	1	4	1
Eğitimde teknoloji uygulamaları	0	0	2	4	0

Not: Frekans değerleri her Likert düzeyi için (1–5) sırasıyla girilecektir.

Bulgular Yorumu

Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların genel olarak yüksek yetkinlik düzeyine (4–5 arası) sahip oldukları görülmektedir. Özellikle öğretim yöntem ve teknikleri ile öğrenci merkezli öğretim uygulamaları alanlarında “çok yetkin” yanıtlarının bulunması, bu alanlarda güçlü bir pedagojik altyapıya işaret etmektedir. Buna karşın, öğrenme çıktısı yazma, ölçme ve değerlendirme ve ders tasarımı alanlarında sınırlı da olsa “orta düzeyde yetkin” (3) yanıtlarının bulunması, bu alanların geliştirmeye açık olduğunu göstermektedir. Özellikle eğitimde teknoloji uygulamaları alanında orta düzey yanıtların görece daha fazla olması (n=2), dijital pedagojik yeterliklerin güçlendirilmesine yönelik eğitim ihtiyacına işaret etmektedir. Genel olarak değerlendirildiğinde, katılımcıların temel öğretim becerilerinde güçlü, ancak ölçme-değerlendirme, öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu gibi daha spesifik alanlarda desteklenmeye açık bir profil sergiledikleri söylenebilir.

3.3. Eğitim İhtiyacı Düzeyleri

Aynı alanlarda katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeyleri de 5'li Likert ölçeği ile sorgulanmıştır (1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var). Bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	1 (Çok Düşük / Hiç Yok)	2	3 (Orta)	4	5 (Çok Yüksek)
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	1	1	3	1	0
Öğretim programı tasarlama	1	0	4	1	0
Öğrenme kuramları	1	0	4	1	0
Öğrenci merkezli öğretim	1	0	4	1	0
Öğretim yöntem ve teknikleri	1	0	4	1	0
Ölçme ve değerlendirme	1	2	2	1	0
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	0	2	2	2	0
Öğrenme psikolojisi	1	0	3	2	0

Bulgular Yorumu

Tablo 3 incelendiğinde, katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeylerinin genel olarak orta düzeyde (3) yoğunlaştığı görülmektedir. Özellikle öğretim programı tasarlama, öğrenme kuramları, öğrenci merkezli öğretim ve öğretim yöntem ve teknikleri alanlarında katılımcıların büyük çoğunluğunun “orta düzey ihtiyaç” (n=4) belirtmesi, bu alanların geliştirmeye açık olduğunu göstermektedir. Buna karşılık, ölçme ve değerlendirme alanında ihtiyaç düzeyinin daha heterojen dağıldığı (1–4 arası) ve “düşük” ile “orta” düzey yanıtların birlikte yer aldığı dikkat çekmektedir. Bu durum, katılımcılar arasında ölçme-değerlendirme yeterlikleri açısından farklılaşma olduğunu göstermektedir. Özellikle öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu alanında “orta” ve “yüksek” ihtiyaç düzeylerinin dengeli dağılması (n=2, n=2), dijital pedagojik yetkinliklerin geliştirilmesine yönelik eğitimlerin öncelikli alanlar arasında değerlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Genel olarak değerlendirildiğinde, katılımcıların tüm alanlarda belirli bir düzeyde eğitim ihtiyacı hissettikleri ve bu ihtiyaçların özellikle pedagojik derinlik ve teknoloji entegrasyonu ekseninde yoğunlaştığı söylenebilir.

3.4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Katılımcılardan eğitim konularını kendi tercihleri doğrultusunda sıralamaları istenmiş; her konu için hesaplanan ağırlıklı ortalama sıralar Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Eğitim Konusu	Ağırlıklı Ortalama Sıra	Genel Sıra
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	6.50	8
Öğretim programı tasarlama	4.50	5
Öğrenme kuramları	4.17	4
Öğrenci merkezli öğretim	2.00	1
Öğretim yöntem ve teknikleri	5.33	6
Ölçme ve değerlendirme	5.83	7
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	3.50	3
Öğrenme psikolojisi	2.83	2

Yorum: Ağırlıklı ortalama sıra hesaplamasında her sıralama pozisyonu için ters ağırlık yöntemi kullanılmıştır (1. sıra = 8 puan, 8. sıra = 1 puan vb.).

Bulgular Yorumu

Önceliklendirme bulguları incelendiğinde, en düşük ağırlıklı ortalama sıra değerine sahip olan öğrenci merkezli öğretim alanının (AO=2.00) katılımcılar tarafından en yüksek öncelikli eğitim konusu olarak değerlendirildiği görülmektedir. Bunu sırasıyla öğrenme psikolojisi (AO=2.83) ve öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu (AO=3.50) izlemektedir. Buna karşılık, ölçme ve değerlendirme (AO=5.83) ile program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma (AO=6.50) alanlarının daha yüksek ortalama sıra değerlerine sahip olması, bu konuların katılımcılar tarafından görece daha düşük öncelikte değerlendirildiğini göstermektedir. Genel olarak değerlendirildiğinde, katılımcıların eğitim önceliklerinin öğrenci odaklı pedagojik yaklaşımlar, öğrenme süreçlerinin anlaşılması ve öğretim tasarımı ekseninde yoğunlaştığı anlaşılmaktadır.

3.5. Diğer Eğitim İhtiyaçları

Ankette yer alan açık uçlu soru aracılığıyla katılımcıların listede bulunmayan ancak ihtiyaç duydukları eğitim konularını belirtmeleri istenmiştir. Elde edilen yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar aşağıda özetlenmiştir.

Tablo 5. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Temalar

Tema / Konu	Frekans (f)	Örnek İfade
Dijital pedagojik yaklaşımlar ve öğrenci katılımı	2	Dijital çağ öğrencilerinin dikkat yönetimi, motivasyonu ve derse katılımını destekleyen yenilikçi öğretim uygulamaları

Bulgular Yorumu

Açık uçlu yanıtlar incelendiğinde, katılımcıların özellikle dijital çağ öğrencilerinin dikkat yönetimi, motivasyonu ve derse katılımını artırmaya yönelik yenilikçi öğretim uygulamalarına ihtiyaç duydukları görülmektedir. Bu tema, birden fazla katılımcı tarafından ifade edilmiş olup (f=2), mevcut eğitim başlıklarının ötesinde dijital pedagojik yaklaşımlara yönelik belirgin bir talebi ortaya koymaktadır. Bu bulgu, öğretim süreçlerinde yalnızca içerik aktarımına değil, aynı zamanda öğrenci etkileşimini artıran, dikkat ve motivasyon yönetimini merkeze alan pedagojik stratejilere yönelik eğitimlerin planlanması gerektiğine işaret etmektedir.

3.6. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların dağılımı Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	2	% 33.3
Online	3	% 50
Hibrit (Yüz yüze + Online)	1	% 16.7
Toplam	6	100,0

Bulgular Yorumu

Tablo 6'ya göre katılımcıların büyük çoğunluğu online eğitim formatını tercih etmektedir. Bu bulgu, koordinatörlük tarafından tasarlanacak eğitim programlarının sunum biçiminin belirlenmesinde önemli bir girdi niteliği taşımaktadır.

4. GENEL DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu bölümde, anket bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmiş ve elde edilen sonuçlar doğrultusunda koordinatörlük ile ilgili birim yöneticilerine yönelik uygulamaya dönük öneriler geliştirilmiştir.

Araştırma bulguları, öğretim elemanlarının özellikle öğrenci merkezli öğretim, öğrenme psikolojisi ve öğretim tasarımı ile teknoloji entegrasyonu alanlarını öncelikli eğitim ihtiyaçları olarak değerlendirdiklerini ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda, söz konusu alanlarda uygulama ağırlıklı atölye çalışmaları ve etkileşimli eğitim programlarının planlanması öncelikli bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır.

Katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeylerinin genel olarak orta düzeyde yoğunlaşması, mevcut yetkinliklerin tamamen yetersiz olmadığını, ancak sistematik ve yapılandırılmış eğitimlerle desteklenmesi gerektiğini göstermektedir. Bu kapsamda özellikle ölçme ve değerlendirme, öğretim tasarımı ve öğrenme çıktısı yazma alanlarında bütüncül ve uygulamaya dönük içeriklerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Eğitim formatı tercihlerine ilişkin bulgular, katılımcıların ağırlıklı olarak online ve hibrit eğitim modellerini tercih ettiğini göstermektedir. Bu durum, planlanacak eğitim programlarının erişilebilirlik ve esneklik ilkeleri doğrultusunda tasarlanmasının önemine işaret etmektedir.

Açık uçlu yanıtlar doğrultusunda ortaya çıkan dijital çağ öğrencilerinin dikkat yönetimi, motivasyonu ve derse katılımını artırmaya yönelik yenilikçi öğretim uygulamaları ihtiyacı, mevcut eğitim başlıklarının ötesinde yeni içeriklerin geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Bu bağlamda, özellikle dijital pedagojik yaklaşımlar ve öğrenci etkileşimini artıran öğretim stratejilerine yönelik özel modüllerin oluşturulması önerilmektedir.

Unvan dağılımı dikkate alındığında, eğitim ihtiyaçlarının akademik deneyim düzeyine göre farklılaşabileceği değerlendirilmektedir. Bu nedenle, eğitim içeriklerinin hedef kitleye özgü olarak farklılaştırılması ve özellikle erken kariyer ile orta kariyer akademisyenlere yönelik modüler programların geliştirilmesi önem arz etmektedir.

Son olarak, bu çalışmanın sınırlı sayıda katılımcı ile gerçekleştirilmiş olması dikkate alınarak, ilerleyen dönemlerde daha geniş katılımlı uygulamalarla birlikte tekrarlanan ölçümler yapılması, elde edilen bulguların karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesine ve eğitim programlarının etkililiğinin izlenmesine katkı sağlayacaktır.